

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl Mgr. Vladimírem Soukupem jako samosoudcem ve věci

žalobkyně: **HOSPIMED, spol. s r. o.**, IČO: 00676853,
sídlem Praha 3, Malešická 2251/51,
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Markem,
sídlem Praha 1, Na Poříčí 1070/19,

proti
žalované:

Oblastní nemocnice Kolín, a. s., nemocnice Středočeského kraje,
IČO: 27256391, sídlem Kolín, Žižkova 146,
zastoupená advokátem JUDr. Janem Brodčem, LL.M., Ph.D.,
sídlem Praha 2, Rubešova 162/8,

o zaplacení částky 290 425 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I.** Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni smluvní úrok z prodlení z částky 66 000 000 Kč ve výši 0,01 % denně od 21. srpna 2012 do 10. ledna 2020, a to do tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku.
- II.** Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 290 425 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III.** Žalovaná je dále povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 4 530 031 Kč, a to k rukám jejího právního zástupce do tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku.
- IV.** Žalovaná je dále povinna zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Praze náklady řízení ve výši 1 270,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou, podanou ke zdejšímu soudu dne 7. 3. 2013, domáhala vydání rozhodnutí, kterým by byla žalovaná uznána povinnou zaplatit jí částku 66 000 000 Kč se smluvním úrokem z prodlení z této částky ve výši 0,01 % denně z této částky od 21. 8. 2012 do zaplacení (t. j. do 10. 1. 2020) a dále částky 290 425 Kč, představující kapitalizovaný úrok z prodlení za dobu od 21. 8. 2012 do 31. 1. 2013 z titulu neuhrazené kupní ceny za dodávku zdravotní technologie a mobiliáře a zajištění instalace, servisu a podpory zdravotní technologie. Tvrdila, že uzavřela s žalobkyní kupní smlouvu č. 24-1-026 ze dne 27. 12. 2011, v rámci veřejné zakázky Technologie pro objekt So 04 - Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín, a. s. Žalovaná se zavázala zaplatit kupní cenu 117 428 670 Kč. Splatnost kupní ceny byla sjednána na 90 dnů od doručení faktury vystavené prodávajícím kupujícím a pro případ prodlení byl sjednán úrok ve výši 0,01 % z dlužné částky za každý den prodlení. Ke smlouvě byly uzavřeny dva dodatky; prvním ze dne 14. 2. 2012 byl posunut termín plnění na den 10. 5. 2012 a druhým dodatkem ze dne 30. 3. 2012 byla sjednána změna předmětu plnění a změněna kupní cena na částku 117 575 484 Kč bez DPH (134 383 083,62 s DPH). Dodávky, které žalobkyně postupně realizovala podle smlouvy a ve sjednaném termínu, předávala žalované po jednotlivých částech a průběžně fakturovala. Žalovaná vystavené faktury hradila, až na poslední fakturu č. 30-2-0000026 na částku 89 248 757,76 Kč, vystavenou dne 21. 5. 2012, splatnou dne 20. 8. 2012, která byla uhrazena pouze částečně, a to dne 31. 1. 2013 ve výši 17 601 508,73 Kč. Žalobkyně přitom předmět kupní smlouvy žalované řádně a včas předala a žalovaná jej užívá. Neuhrazená část kupní ceny činila 71 647 249,03 Kč a z této částky žalobkyně požadovala pouze část ve výši 66 000 000 Kč s příslušenstvím. Žalobkyně opakovaně vyzývala žalovanou k úhradě dlužné částky, naposledy dne 24. 1. 2013.
2. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že probíhá trestní stíhání některých osob obviněných v souvislosti s veřejnou zakázkou Technologie pro objekt So 04 – Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín, a. s., na základě které byla uzavřena kupní smlouva č. 24-1-026 ze dne 27. 12. 2011 (mimo jiné i tehdejšího jednatele a společníka žalobkyně MUDr. J. [REDAKCE] Ř. [REDAKCE]), což mohlo mít vliv na platnost kupní smlouvy. Žalovaná tvrdila, že mohly být naplněny důvody neplatnosti kupní smlouvy pro rozpor s dobrými mravy podle ust. § 39 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, v tehdy platném znění. Porušení dobrých mravů žalovaná spatřovala jednak ve skutečnosti, že uvedená veřejná zakázka byla ovlivněna ze strany MUDr. J. [REDAKCE] Ř. [REDAKCE] tak, aby zadávací dokumentace byla nastavena způsobem vyhovujícím žalobkyni a omezujícím účast jiných uchazečů, zejména přizpůsobením kvalifikačních předpokladů, a dále v tom, že MUDr. J. [REDAKCE] Ř. [REDAKCE] poskytl v souvislosti s veřejnou zakázkou úplatek MUDr. K. [REDAKCE] jako osobě propojené s žalovanou, a to ve stejný den, kdy byla uzavřena předmětná kupní smlouva. Dále žalovaná upozornila, že majoritní část kupní ceny z kupní smlouvy měla být uhrazena z finančních prostředků poskytnutých z Regionálních operačního programu NUTS II. Střední Čechy na základě smlouvy o poskytnutí dotace uzavřené dne 28. 5. 2010 mezi Regionální radou regionu soudržnosti Střední Čechy, IČO: 750 82 314, sídlem Praha 2, Karlovo náměstí 313/8, jako poskytovatelem a žalovanou jako příjemcem. Z důvodu probíhajícího trestního řízení a vzhledem k vyjádření Ministerstva pro místní rozvoj ohledně nemožnosti proplácení projektů dotčených vyšetřováním orgány činnými v trestním řízení nebyla poslední část dotace žalované poskytnuta. Podle žalované pak v případě neplatnosti smlouvy nelze žalobkyni přiznat ani právo na bezdůvodné obohacení, neboť obohacení vzniklo v důsledku pochybení žalobkyně spočívající v jejím nepoctivém jednání, které odporovalo dobrým mravům. Žalobkyně by tím těžila z vlastní nepoctivosti v rozporu se zásadami, které jsou vyjádřeny v části první hlavy I. občanského zákoníku z roku 1964 a které je třeba, s ohledem na přechodné ust. § 3030 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, aplikovat i v daném případě, šlo by tedy o prospěch z nepoctivých zdrojů, jímž by se naopak žalobkyně bezdůvodně obohatila na úkor žalované.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

3. Na jednání před soudem dne 15. 5. 2015 bylo žalované dáno poučení podle ust. § 118a odst. 1 a 3 zákona č. 99/1963 Sb. Občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) o tom, že je třeba doplnit tvrzení a označit důkazy k otázce uplatněné námítky neplatnosti uzavřené kupní smlouvy v rozporu dobrými mravy. Na to se žalovaná vyjádřila v podání doručeném soudu dne 30. 7. 2015, ve kterém uvedla, že žalobkyně jednala v rozporu s dobrými mravy jednak tím, že byla ovlivněna veřejná zakázka ve prospěch žalobkyně s následkem v podobě uzavření předmětné kupní smlouvy a jednak poskytnutím úplatku MUDr. P. K. jako osobě propojené s žalovanou, coby zadavatelem veřejné zakázky, jež vedla k uzavření předmětné kupní smlouvy.
4. Rozsudkem č. j. 56 Cm 48/2013 – 315 ze dne 14. 4. 2016 zdejší soud výrokem I. uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 66 000 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 0,01 % denně od 21. 8. 2012 do zaplacení; výrokem II. uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 290 425 Kč a výrokem III. uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 425 199,70 Kč.
5. K odvolání žalované Vrchní soud v Praze jako soud odvolací svým usnesením č. j. 4 Cmo 93/2016 – 374 ze dne 14. 6. 2017 citovaný rozsudek zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu zpět k dalšímu řízení, kromě jiného s poukázáním na procesní i věcné nedostatky s tím, že soud prvního stupně zatížil řízení vadami, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Jednak rozsudek vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nesprávné je tudíž i právní posouzení uplatněného požadavku žalobkyně na náhradu škody v důsledku neprovedených navrhovaných důkazů. Dále soud rozhodl a rozhodnutí odůvodnil tím, že účastník neunesl za řízení břemeno tvrzení nebo důkazní břemeno, aniž by mu poskytl řádné poučení podle ust. § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. Poukázal přitom na teoretický výklad a standartní judikaturu, podle které je právní úkon v rozporu s dobrými mravy, jestliže se přiči (je ve zjevném a zásadním nesouladu) s obecně uznávaným míněním, obecnými společenskými postoji, hodnotami společností preferovanými, obecně akceptovanou hodnotovou škálou apod. Aby byl projev vůle platným právním úkonem, musí splňovat požadavky stanovené zákonem, resp. musí vyhovovat náležitostem v zákoně stanoveným. Náležitostí vůle jednající osoby je svoboda a vážnost při jejím projevu při zachování absence omylu a tísně. Z tohoto úhlu pohledu je nutno posuzovat právní úkon osoby (žalované), zda nebyl učiněn v omylu, že cena zboží byla výběrovým řízením určena v objektivně přijatelné výši k požadované kvalitě. Pokud jde o ochranu podle ust. § 265 zák. č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“), je vhodné poznamenat, že toto ustanovení o odeprání právní ochrany, jež míří na jednání, které sice formálně není s kogentní úpravou zákona v rozporu, ale zcela jasně porušuje zásady poctivého obchodního styku, váže rozpor s těmito zásadami nikoli na subjektivní právo či na právní úkony je zakládající, nýbrž pouze na výkon práva (například šikanózní či zneužívající). Účastník obchodně právního vztahu nesmí při prosazování svých zájmů překročit meze, které vyplývají ze zásad poctivého obchodního styku, t.j. nesmí zneužít práv, která mu podle zákona, resp. na základě zákona vznikla. Přitom ujednání, z něhož vzešla práva, uplatnění, kterých by bylo v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, není neplatné, ale tato práva nejsou (úspěšně) vymahatelná. V rozporu se zásadami poctivého obchodního styku může být jen výkon práva, nikoliv právní úkon samotný, z něhož je právo uplatňováno. Právě předpokladem aplikace ust. § 265 obch. zák. je platný právní úkon, z něhož je právo uplatňováno. I kdyby však tato námítka směřovala proti výkonu práva na úroky a úroky z prodlení, posouzení, zda jde o výkon práva v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, předpokládá tvrzení a prokázání konkrétních skutečností, které v daném případě vedou k závěru, že výkon práva je šikanózní. Nakonec poukázal na nález Ústavního soudu ČR I. ÚS 643/04, podle kterého: „Obecné soudy jsou povinny podle ust. § 132 o. s. ř. vypořádat se se vším, co v průběhu řízení vyšlo najevo a co účastníci řízení tvrdí, má-li to vztah k projednávané věci. Pokud soudy této zákonné povinnosti nedostojí, a to jednak tím, že se zjištěnými skutečnostmi nebo tvrzenými námitkami nezabývají

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

vůbec, nebo se s nimi vypořádají nedostatečným způsobem, má to za následek vadu řízení, promítající se jako zásah do ústavně zaručeného práva na spravedlivý proces podle čl. 6 odst. 1 Úmluvy o lidských právech a základních svobodách a do práva na soudní ochranu podle čl. 90 Ústavy ČR a čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Tímto postupem se respektuje základní funkce důkazního řízení v občanském soudním procesu, které obsahuje provedení důkazů, jejich hodnocení a ústí v řádné zjištění skutkového stavu“.

6. Zdejší soud, vázán podle ust. § 226 odst. 1 o. s. ř. právním názorem a pokyny odvolacího soudu, v dalším řízení doplnil dokazování vyjádřením a výsledkem Ing. Jana Attla, jednatele znaleckého ústavu Equity Solutions Appraisals s. r. o., znaleckým posudkem Dr. Petra Pelzla č. 3/2018 ze dne 20. 8. 2018 a výpisem z účtu žalobkyně a věc znova projednal a rozhodl. V průběhu řízení vzala žalobkyně žalobu zpět co do částky 66 000 000 Kč, a to z důvodu, že „dne 10. 1. 2020 byla tato částka připsána ve prospěch jejího účtu“ s tím, že dosud nebyl zaplacen úrok z prodlení z této částky ve výši 0,01 % denně od 21. 8. 2012 do 10. 1. 2020, činící 1 7813 400 Kč a dále částka 290 425 Kč, představující kapitalizovaný úrok z prodlení za dobu od 21. 8. 2012 do 31. 1. 2013. Soud rozhodl usnesením č. j. 56 Cm 48/2013 – 514 ze dne 5. 2. 2020, které nabylo právní moci dne 21. 2. 2013, tak, že řízení zastavil v části, ve které se žalobkyně domáhala zaplacení částky 66 000 000 Kč, a to podle ust. § 96 odst. 2 věta první o. s. ř., též s ohledem na ust. § 96 odst. 3 o. s. ř.
7. Mezi účastníky bylo nesporné, že dodávky podle uzavřené smlouvy byly realizovány a předávány po jednotlivých částech a průběžně fakturovány, a to fakturou č. 30-1-0000107 ze dne 6. 1. 2012 na částku 13 529 648 Kč, splatnou dne 8. 4. 2012; fakturou č. 30-2-0000003 ze dne 1. 2. 2012 na částku 6 051 644,40 Kč, splatnou dne 3. 5. 2012; fakturou č. 30-2-0000008 ze dne 7. 3. 2012 na částku 6 138 865,80 Kč, splatnou dne 5. 6. 2012; fakturou č. 30-2-0000010 ze dne 19. 3. 2012 na částku 1 121 076 Kč, splatnou dne 18. 6. 2012; fakturou č. 30-2-0000013 ze dne 30. 3. 2012 na částku 2 954 782,20 Kč, splatnou dne 1. 7. 2012; fakturou č. 30-2-0000016 ze dne 16. 4. 2012 na částku 7 251 277,80 Kč, splatnou dne 17. 7. 2012; fakturou č. 30-2-0000019 ze dne 25. 4. 2012 na částku 5 793 054 Kč, splatnou dne 26. 7. 2012; fakturou č. 30-2-0000021 ze dne 3. 5. 2012 na částku 2 293 977,66 Kč, splatnou dne 2. 8. 2012 a fakturou č. 30-2-0000026 ze dne 21. 5. 2012 na částku 89 248 757,76 Kč, splatnou dne 20. 8. 2012. Uvedené faktury byly uhrazeny, s výjimkou poslední faktury č. 30-2-0000026, na níž bylo uhrazeno pouze 17 601 508,73 Kč dne 31. 1. 2013. Žalovaná byla k úhradě žalobkyní vyzvána naposledy výzvou ze dne 24. 1. 2013, která byla žalované doručena. Mezi účastníky bylo rovněž nesporné, že žalobkyně žalované předala předmět kupní smlouvy. Soud vzal tato shodná tvrzení účastníků řízení za svá skutková zjištění.
8. Soud provedl dokazování všemi listinami, které navrhla a předložila žalobkyně (ust. § 120 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 129 odst. 1 o. s. ř.), a to výpisem z obchodního rejstříku stran žalobkyně a žalované ze dne 20. 10. 2015, kupní smlouvou č. 24-1-26 ze dne 27. 12. 2011 včetně dodatků; posudkem č. 100-1186/2014 ze dne 17. 4. 2014, zpracovaným společností Equity Solutions Appraisals s. r. o.; obžalobou Krajského státního zastupitelství v Praze sp. zn. KZV 60/2012 ze dne 4. 4. 2013; smlouvou o poskytnutí dotace č. S/0018/RRSC/2010, včetně dodatku č. 1 a 2; dopisem adresovaným právním zástupcem žalobkyně žalované ze dne 24. 1. 2013; dopisem adresovaným právním zástupcem žalobkyně hejtmanu Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 4. 1. 2013; výzvou k úhradě neuhrazené pohledávky ze dne 27. 8. 2012 adresovanou právním zástupcem žalobkyně žalované; dopisem adresovaným hejtmanem Středočeského kraje právnímu zástupci žalobkyně ze dne 7. 12. 2012; dopisem adresovaným žalovanou právnímu zástupci žalobkyně ze dne 4. 2. 2013; dopisem adresovaným právním zástupcem žalobkyně žalované ze dne 13. 9. 2012; výzvou Policie ČR - Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV k vydání věci ze dne 6. 6. 2012 č. j. OKFK-268-290/TC-2011-200231; předávacím protokolem ve věci výzvy k vydání věci ze dne 8. 6. 2012; přehledem dokumentace předané na základě výzvy k vydání věci ze dne 21. 6. 2012; žádostí o zaslání dokumentace Policie ČR - Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV ze dne 12. 10. 2012 a 18. 10. 2012;

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

přehledem předané dokumentace Oblastní nemocnice Kolín ze dne 26. 10. 2012 a ze dne 22. 10. 2012; dopisem vrchního ředitele Ing. C [redacted] ze dne 27. 11. 2012; zjednodušenou žádostí o platbu ze dne 26. 7. 2012; monitorovací zprávou o realizaci projektu v rámci ROP NUTS 2 Střední Čechy, část B, ze dne 26. 7. 2012; dopisem adresovaným Oblastní nemocnicí Kolín Ing. M [redacted] ze dne 12. 7. 2012; dopisem adresovaným žalovaným Ing. C [redacted] ze dne 31. 7. 2012; dopisem adresovaným žalovaným Ing. M [redacted] ze dne 6. 8. 2012; dopisem adresovaným žalobkyní žalovanému ze dne 26. 7. 2012, spolu s odpovědí žalovaného ze dne 2. 8. 2012; oznámením příjemce o změnách projektu registrační č. CZ1.15/3.2.00/33.00691 – ROP Střední Čechy ze dne 4. 10. 2012; zjednodušenou žádostí o platbu ze dne 28. 3. 2013; monitorovací zprávou o realizaci projektu ze dne 28. 3. 2013; rozsudkem Krajského soudu v Praze sp. zn. 4 T 21/2013 ze dne 7. 4. 2015; odvoláním proti rozsudku Krajského soudu v Praze sp. zn. 4 T 21/2013; ovládací smlouvou uzavřenou mezi Oblastní nemocnicí Kladno, a.s., nemocnicí Středočeského kraje a Oblastní nemocnicí Příbram, a. s., nemocnicí Středočeského kraje, Oblastní nemocnicí Mladá Boleslav, a. s., nemocnicí Středočeského kraje, Oblastní nemocnicí Kolín, a.s., nemocnicí Středočeského kraje, Nemocnicí Rudolfa a Stefanie, Benešov, a. s., nemocnicí Středočeského kraje ze dne 22. 8. 2011; výpisem z obchodního rejstříku společnosti medisap, s. r. o.; zadávací dokumentací k veřejné zakázce; výpisem z internetových stránek www.medicaltk.com; tabulkou veřejných zakázek na dodávky zdravotnické technologie za období 2008 až 2012 oblastních nemocnic Středočeského kraje; výtahem ze záznamu osobní komunikace mezi MUDr. K [redacted], MUDr. P [redacted] v kanceláři MUDr. P [redacted] - záznam policejního orgánu ze dne 23. 11. 2012; výtahem ze záznamu osobní komunikace mezi MUDr. K [redacted] a MUDr. P [redacted] - záznam policejního orgánu ze dne 5. 12. 2012; protokolem o výsledku svědka Ing. P [redacted] K [redacted] B [redacted] pořízeným Policií ČR dne 25. 10. 2012; protokolem o výsledku svědka Ing. V [redacted] B [redacted] pořízeným Policií ČR dne 7. 8. 2012; protokolem o výsledku svědka Ing. M [redacted] T [redacted] pořízeným Policií ČR dne 19. 7. 2012; protokolem z hlavního líčení o výsledku Ing. P [redacted] K [redacted]; protokolem z hlavního líčení o výsledku Ing. V [redacted] B [redacted]; protokolem z hlavního líčení o výsledku Ing. M [redacted] T [redacted] ze dne 24. 10. 2013; výtahem ze záznamu komunikace paní N [redacted] s paní H [redacted] - protokol o záznamu telekomunikačního provozu ze dne 19. 11. 2012; protokolem o sledování MUDr. K [redacted] a záznamem o záběrech kamerového systému pořízený Policií ČR ze dne 30. 5. 2012; znaleckým posudkem č. 1515/2012 zpracovaným znaleckým ústavem PROFI-TEN a. s. ze dne 30. 11. 2012; posudkem č. 110-788/2013 zpracovaným společností Equity Solutions Appraisals s. r. o. ze dne 25. 3. 2013; protokolem o hlavním líčení ze dne 25. 10. 2013 a 17. 4. 2014; zápisem z jednání Rady Středočeského kraje ze dne 5. 12. 2011; vyjádřením Ing. Jana Attla - jednatele znaleckého ústavu Equity Solutions Appraisals s.r.o.; znaleckým posudkem Dr. Petra Pelzla č. 3/2018 ze dne 20. 8. 2018; výpisem z účtu žalobkyně a výsledkem znalce Ing. Jana Attla (ust. § 127 o. s. ř.).

9. Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. C 480 ze dne 20. 10. 2015, soud zjistil, že žalobkyně je zde zapsána ode dne 16. 11. 1990, jejím jednatelem byl ode dne vzniku do 18. 4. 2013 MUDr. J [redacted] Ř [redacted], nar. [redacted].
10. Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. B 10018 ze dne 20. 10. 2015, soud zjistil, že žalobkyně je zde zapsána ode dne 21. 6. 2005, jejím jediným akcionářem je Středočeský kraj, IČO: 708 91 095, sídlem Praha 5, Zborovská 11.
11. Z kupní smlouvy č. 24-1-26 uzavřené dne 27. 12. 2011 mezi žalobkyní jako prodávající a žalovanou jako kupující, soud zjistil, že předmětem smlouvy byl závazek žalobkyně dodat a nainstalovat zdravotní technologii a mobiliář a zajistit servis a podporu v požadovaném rozsahu u zdravotní technologie v rámci veřejné zakázky Technologie pro objekt SO 04-Pavilon N – Oblastní nemocnice Kolín, a.s., včetně dodání veškerého příslušenství uvedeného v příloze č. 2 této smlouvy s tím, že součástí dodávky zboží podle této smlouvy je kompletní příslušenství uvedené v příloze č. 1 této smlouvy, doprava do Pavilonu N v areálu Oblastní nemocnice Kolín

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

v sídle kupujícího, instalace u kupujícího, zaškolení obsluhy kupujícího a předání dokladů, které se k dodávanému zboží vztahují, prohlášení o shodě a návod k obsluze v českém jazyce v tištěné i elektronické podobě. Součástí předmětu plnění bylo také zajištění servisu a podpory v rozsahu určeném ve smlouvě. Doba ukončení plnění byla v čl. II smlouvy sjednána na březen 2012. Ve čl. III smlouvy byla sjednána kupní cena ve výši 117 428 670 Kč bez DPH (130 580 297 Kč včetně DPH), kterou se kupující zavázal zaplatit na základě faktury vystavené prodávajícím se splatností 90 dnů od doručení faktury kupujícímu. Pro případ prodlení kupujícího s úhradou kupní ceny byl v čl. VI bodu 1 smlouvy sjednán úrok z prodlení ve výši 0,01 % denně. Z dodatku č. 1 ke kupní smlouvě ze dne 14. 2. 2012 soud zjistil, že byla změněna doba ukončení plnění na 10. 5. 2012 z důvodu stavební nepřipravenosti na straně kupujícího. Z dodatku č. 2 ze dne 30. 3. 2012 soud zjistil, že došlo, s ohledem na změnu sazby DPH a změny předmětu plnění, ke změně sjednané kupní ceny na částku 117 575 484 Kč bez DPH, tj. 134 383 083,62 Kč včetně DPH.

12. Ze smlouvy o poskytnutí dotace č. S/0018/RRSC/2010 uzavřené dne 28. 5. 2010 mezi Regionální radou regionu soudržnosti Střední Čechy jako poskytovatelem a žalovanou jako příjemcem, soud zjistil, že předmětem smlouvy bylo poskytnutí dotace na realizaci projektu s názvem Rekonstrukce a modernizace objektu SO 04 – pavilon N – v Oblastní nemocnici Kolín, a. s., nem. SČK, v maximální výši 277 720 102,17 Kč, na níž podíl finančních prostředků z Evropského fondu regionálního rozvoje činil 255 202 256,04 Kč, a to za splnění podmínek stanovených relevantními právními předpisy, smlouvou a pravidly ROP. Z čl. I. odst. 3 se podává, že na poskytnutí dotace není právní nárok. Nedílnou přílohou této smlouvy byl závazný finanční plán projektu (z hlediska v něm uložených termínů předložení zjednodušené žádosti o platbu, tak z hlediska výše finančních částek) a rozpočet. Hodnotu projektu, kterou nebylo možné financovat v souladu s pravidly ROP, se příjemce zavázal financovat z vlastních zdrojů. Poskytovatel si vyhradil právo pozastavit proplácení finančních prostředků dotace, poruší-li příjemce tuto smlouvu, pravidla ROP nebo právní předpisy ČR a EU, související s touto smlouvou. Smlouva byla změněna dvěma dodatky ze dne 28. 5. 2010, které upravily datum ukončení realizace projektu, finanční plán a rozpočet.
13. Z posudku č. 1515/2012 ze dne 30. 11. 2012, zpracovaného znaleckým ústavem profi-TEN a. s., na základě opatření Policie ČR - Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, odboru závažné hospodářské trestné činnosti, č. j. OKFK-268-1253/TČ-2011-251101 ze dne 26. 10. 2012 vyplývá, že náklady, které musely být nezbytně vynaloženy pro realizaci předmětné zakázky, činily 113 400 364,45 Kč, z čehož zjištěné náklady na pořízení zboží tvořily 92 236 777,33 Kč a režijní náklady dodavatele pak 21 163 587,12 Kč. Zisk žalobkyně z realizované zakázky při kupní ceně 117 575 484 Kč činil 4 175 119,55 Kč. Konstatoval, že metodu alokace lze akceptovat jako přiměřeně vypovídající a určil hrubý zisk (základní marže – režijní náklady) na 4 %. Tento znalecký posudek předložený žalobkyní byl zpracován v rámci trestního řízení, jeho objednatel byl Policie ČR.
14. Z posudku č. 110-788/2013 ze dne 25. 5. 2013, zpracovaného znaleckým ústavem Equity Solutions Appraisals s. r. o., jehož předmětem bylo zkoumání obvyklých cen u veřejných zakázek, včetně dodávky pro Oblastní nemocnici Kolín, a. s., podle kupní smlouvy č. 24-1-026 (ve znění dodatku č. 2, jak plyne z obsahu znaleckého posudku), soud zjistil, že cena podle výše uvedené kupní smlouvy č. 24-1-026 byla stanovena jako cena obvyklá, když u předmětné zakázky dosahovala zisková marže žalobkyně cca 6,61 %, přičemž podle analýzy odvětví se obvyklá zisková marže pohybuje od 1,46 % do 16,94 %. Volba použité metody pro stanovení obvyklé ceny byla ve znaleckém posudku logicky a přesvědčivě odůvodněna. Tento znalecký posudek byl předložen žalobkyní. Znalecký ústav dospěl ke stejným závěrům jako znalecký posudek ústavu profi-TEN a. s., oba ústavy použily stejnou metodiku.
15. Z posudku č. 100 – 1186/2014 ze dne 17. 4. 2014, zpracovaného znaleckým ústavem Equity Solutions Appraisals s. r. o., jehož účelem bylo stanovení výše bezdůvodného obohacení Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

získaného žalovanou z titulu využívání zdravotnického vybavení dodaného žalobkyní na základě kupní smlouvy č. 24-1-026 ze dne 27. 12. 2011 ke dni 31. 3. 2014. Znalec bezdůvodně obohacení žalované stanovil na částku 75 714 000 Kč. Tento znalecký posudek byl předložen žalobkyní.

16. Ze znaleckého posudku č. 3/2018 ze dne 20. 8. 2018, zpracovaného soudním znalcem Dr. Petrem Pelzlem, soud zjistil, že znalec stanovil celkovou obecnou časovou cenu hodnocených věcí jako odhad spravedlivé kupní ceny na 110 763 390 Kč s DPH k datu 31. 3. 2012. Tento znalecký posudek byl předložen žalovanou.
17. Znalecké posudky zpracované znaleckým ústavem Equity Solutions Appraisals s. r. o. splňovaly předpoklady stanovené v ust. § 127 odst. 2 o. s. ř. a ust. § 127a o. s. ř. a pohlíží se tak na ně jako na znalecké posudky vyžádané soudem. Na znalecký posudek znalce Dr. Pelzla a rovněž na posudek vypravovaný ústavem profi-TEN a. s. soud pohlíží jako na listinné důkazy, když sice obsahovaly znaleckou doložku, chyběla však doložka znalce podle ust. § 127a o. s. ř., že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku.
18. Z listiny, jejíž předmětem je vyjádření znalce Ing. Jana Attla, Ph.D., MBA, jednatele znaleckého ústavu Equity Solutions Appraisals s. r. o., který vypracoval posudek č. 100-1186/2014 ze dne 17. 4. 2014, k námitkám žalované k posudku, soud zjistil, že pokud jde o stanovení obvyklé ceny, byl posudek zpracován na základě obecně uznávaných postupů, které definuje Směrnice o převodních cenách pro nadnárodní podniky a daňové správy vydaná Organizací pro ekonomickou spolupráci a rozvoj. Znalecký ústav zvolil metodu nákladů a přírážky, kdy jsou celkové náklady spojené s tvorbou a prodejem výkonu upraveny o průměrnou hrubou marži (ziskovou přírážku). Použitá metoda odpovídá principu stanovení obvyklé ceny a byla v posuzovaném případě nejvhodnější metodou splňující požadavky pro stanovení obvyklé ceny.
19. Z výsledku znalce Ing. Jana Attla, Ph.D., MBA, soud zjistil, že předmětný posudek, byl kolektivní prací, znalec Ing. Attl se podílel na zpracování jako koordinátor a konzultant a svým podpisem stvrdil jeho závěry. Při zpracování posudku bylo postupováno metodou, která kalkuluje vynaložené náklady na služby, připočítává režijní náklady a průměrnou míru zisku, součtem se dostali k ceně, kterou označili za průměrnou a férovou, neboť kryje veškeré náklady a průměrný zisk. Porovnávací metoda nebyla uplatněna, protože chyběl reprezentativní vzorek, se kterým by mohlo být porovnáváno. Cena obvyklá je uvedena v ust. § 2 odst. 1 zákona o oceňování majetku, spravedlivá realizační cena je pak minimálně rozdílná. Jedná se o vyjádření ceny mezi nezávislými subjekty a vychází z dostupných informací k datu obchodu. Znalecký ústav deklaroval, že šlo o cenu obvyklou. Pokud dva znalci dojdou k různé ceně obvyklé, může to být i tím, že u jednoho z posudků chybí lepší srovnání, musí se také jednat o podobnou službu či zboží a mělo by se porovnávat více druhů služeb a zboží. Pokud je však zakázka unikátní, je to pochopitelně obtížnější a je také potřeba vycházet z původních cen. Se záručním servisem a vícenáklady nebylo počítáno, pracovalo se totiž jenom s jedním ročním obdobím. Pokud by se jednalo o delší období, musely by být modelovány poruchy, které by potencionálně vznikly. Režijní náklady s tím částečně počítají, např. pojistné. Garance servisu a zaškolení se musí v ceně objevit a porovnat to se službou se stejnými parametry. Znalec při svém výsledku připustil, že přístup, jaký byl zvolen, je možná chybný v tom, že bylo počítáno jen s jedním ročním obdobím, ale neexistuje však stanovený univerzální postup.
20. Z výpisu z účtu žalobkyně u Komerční banky, a. s. soud zjistil, že dne 10. 1. 2020 byla připsána platba od odesílatele Oblastní nemocnice Kolín, a. s. ve výši 71 647 249,08 Kč se zprávou pro příjemce „KS Praha 56 Cm 48/2013“.
21. Část důkazů soud provedl, ale nehodnotil, neboť dospěl k závěru, že s ohledem na níže uvedená skutková zjištění, je jejich provedení nadbytečné a nemůže přinést ničeho nového k objasnění skutkového stavu. Na tyto důkazy nebude dále v textu odkazováno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

22. Ani jedna z procesních stran, ač bylo dáno poučení podle ust. § 119a odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 205a o. s. ř., již žádné důkazní návrhy neměla, potřeba provedení dalších důkazů najevo nevyšla (ust. § 120 odst. 3 věta první o. s. ř.), soud proto při zjišťování skutkového stavu vyšel z důkazů, které byly před ním provedeny (ust. § 120 odst. 2 věta druhá o. s. ř.).
23. Po zhodnocení všech těchto důkazů podle ust. § 132 o. s. ř., kdy soud hodnotil každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy potom v jejich vzájemné souvislosti, dospěl k závěru, že žalobě je třeba vyhovět.
24. V řízení byl prokázán následující skutkový děj:
25. Účastníci řízení spolu uzavřeli dne 27. 12. 2011 kupní smlouvu č. 24-1-26 v rámci veřejné zakázky Technologie pro objekt SO 04 - Pávilon N - Oblastní nemocnice Kolín, a.s., na jejímž základě žalobkyně poskytla žalované sjednané plnění, které žalovaná převzala a byla povinna zaplatit kupní cenu 134 383 083,62 Kč včetně DPH. Pro případ prodlení s úhradou kupní ceny účastníci sjednali úrok z prodlení ve výši 0,01 % denně z dlužné částky. Podstatná část kupní ceny měla být uhrazena z finančních prostředků poskytnutých z Regionálního operačního programu NUTS II. Střední Čechy na základě smlouvy o poskytnutí dotace uzavřené dne 28. 5. 2010 mezi Regionální radou regionu soudržnosti Střední Čechy a žalovanou. Žalovaná průběžně platila jednotlivé faktury vystavované žalobkyní. Poslední fakturu č. 30-2-0000026 vystavila žalobkyně dne 21. 5. 2012 na částku 89 248 757,76 Kč, splatná byla dne 20. 8. 2012. Tuto fakturu žalovaná zaplatila dne 31. 1. 2013 pouze částečně, a to ve výši 17 601 508,73 Kč, část ve výši 71 647 249,03 Kč zůstala nezaplacena. V souvislosti se zahájením trestního stíhání osob ve spojitosti se zadávacím řízením na dodavatele zdravotnické technologie, totiž Regionální rada regionu soudržnosti Střední Čechy pozastavila, v souladu se stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj, poskytnutí zbývající části dotace. Žalobkyně splnila svůj závazek plynoucí z uzavřené kupní smlouvy, který žalovaná bez výhrad převzala a užívá jej. Žalobkyně několikrát žalovanou vyzývala k zaplacení, nebylo však ničeho uhrazeno, proto se žalobkyně domáhala zaplacení u soudu.
26. Při právním hodnocení vyšel soud z příslušných ustanovení zákona č. 513/1991 Sb., obch. zák. (ve znění účinném do 31. 12. 2011), neboť se jednalo o obchodní závazkový vztah podle ust. § 261 odst. 1 obch. zák., a podle zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obč. zák.“), ve spojení s ust. § 3028 odst. 3 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, účinného od 1. 1. 2014 (dále jen „o.z.“).
27. Podle ust. § 409 obch. zák. kupní smlouvou se prodávající zavazuje dodat kupujícímu movitou věc (zboží) určenou jednotlivě nebo co do množství a druhu a převést na něho vlastnické právo k této věci a kupující se zavazuje zaplatit kupní cenu.
28. Podle ust. § 447 obch. zák. kupující je povinen zaplatit za zboží kupní cenu a převzít dodané zboží v souladu se smlouvou.
29. Podle ust. § 369 odst. 1 obch. zák. je-li dlužník v prodlení se splněním peněžitého závazku nebo jeho části a není smluvně stanovena sazba úroků z prodlení, je dlužník povinen platit z nezaplacené částky úroky z prodlení určené ve smlouvě, jinak určené předpisy práva občanského. Věřitel má vedle úroků z prodlení nárok na úhradu minimální výše nákladů spojených s uplatněním své pohledávky v rozsahu a za podmínek stanovených nařízením vlády.
30. Podle ust. § 3 obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajících z občanskoprávních vztahů nesmí bez právního důvodu zasahovat do práv a oprávněných zájmů jiných a nesmí být v rozporu s dobrými mravy.
31. Podle ust. § 39 obč. zák. neplatný je právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přiči dobrým mravům.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

32. Soud konstatuje, že dne 27. 12. 2011 byla podle ust. § 409 obch. zák. mezi účastníky řízení platně uzavřena kupní smlouva č. 24-1-26, na jejímž základě dodala žalobkyně předmět plnění žalované, která nesplnila povinnost podle ust. § 447 obch. zák. zaplatit řádně a včas sjednanou cenu za poskytnuté plnění, když nezaplatila část ceny ve výši 71 647 249,03 Kč splatnou dne 20. 8. 2012, a po dobu od 21. 8. 2012 do 31. 1. 2013 byla v prodlení též s úhradou částky 17 601 508,73 Kč, přičemž pro případ prodlení žalované účastníci sjednali podle ust. § 369 odst. 1 obch. zák. úrok z prodlení ve výši 0,01 % z dlužné částky denně. Soud na základě výše uvedeného shledal uplatněný nárok žalobkyně po právu a důvodný. Přihlédl také k tomu, že žalovaná část vyfakturované kupní ceny zaplatila, a nakonec i v lednu 2020 zaplatila zbývající část, která byla původně také předmětem tohoto řízení. Soud má tak za to, že žalovaná uznala svou povinnost plynoucí z předmětné kupní smlouvy, přesto však trvala na své původní argumentaci ve vztahu ke zbylému předmětu řízení, který zůstal už jen jako příslušenství původního nároku.
33. K otázce obvyklosti kupní soud provedl důkaz znaleckým posudkem č. 1515/2012 ze dne 30. 11. 2012 zpracovaný znaleckým ústavem profi-TEN a. s., posudek č. 110-788/2013 ze dne 25. 5. 2013 a posudek č. 100 – 1186/2014 ze dne 17. 4. 2014, zpracovaný znaleckým ústavem Equity Solutions Appraisals s. r. o., vyjádřením a výsledkem Ing. Jana Attla, jednatele znaleckého ústavu Equity Solutions Appraisals s.r.o. a znalecký posudek Dr. Petra Pelzla č. 3/2018 ze dne 20. 8. 2018. Posudky znaleckého ústavu byly řádně zpracované, použité metody byly logicky a přesvědčivě odůvodněny, což vyplynulo také z vyjádření a výsledku znalce Ing. Attla. Obvyklá cena je také prokázána znaleckým posudkem znaleckého ústavu profi-TEN a. s. Soud přisvědčil námitkám žalobkyně, pokud jde o znalecký posudek Dr. Pelzla, který datoval vypracování znaleckého posudku na den 20. 8. 2018, avšak zároveň uvádí, že prohlídku a fyzické zjišťování na místě provedl dne 28. 8. 2018. Znalec v posudku neuvedl, z jakých zdrojů při stanovení obvyklé ceny vycházel.
34. Pokud jde o námitku rozporu předmětné kupní smlouvy s dobrými mravy, vznesenou žalovanou, soud konstatuje, že dobré mravy lze stručně charakterizovat jako ustálené, obecně přijímané mravní zásady. Neplatnost ve smyslu ust. § 39 obč. zák. je vztahována k obsahu či účelu právního úkonu, nikoliv k okolnostem, za nichž byl učiněn. Z tohoto pohledu kupní smlouva žádné znaky neplatnosti nevykazuje, neboť byla uzavřena v písemné formě, projevy účastníků jsou na téže listině (ust. § 46 obč. zák.), je určitá a srozumitelná (ust. § 37 obč. zák.) a na jejích podstatných náležitostech se účastníci dohodli. Z obsahu kupní smlouvy nelze tedy ani při pečlivém rozboru odhalit žádné ujednání, které by se přičilo dobrým mravům. Jedná se o běžnou kupní smlouvu, z níž oběma stranám vznikají práva a povinnosti.
35. Jestliže žalovaná spatřovala v konání jednatele žalobkyně před uzavřením předmětné kupní smlouvy porušení dobrých mravů, spočívající v ovlivnění veřejné zakázky a poskytnutí úplatku, z obsahu smlouvy, soud rozpor s dobrými mravy neshledal, když bylo zjištěno, že cena sjednaná ve smlouvě uzavřené na základě vůle obou účastníků byla cenou obvyklou, a plnění tedy nebyla ve vzájemném nepoměru. Pokud žalovaná odkazovala na probíhající trestní řízení, soud k tomu uvádí, že podle ust. § 135 odst. 1 o. s. ř. je soud vázán rozhodnutím příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních předpisů, a kdo je spáchal, jakož i rozhodnutím o osobním stavu. Vázanost rozhodnutím trestního soudu podle ust. § 135 odst. 1 o. s. ř. se vztahuje pouze na odsuzující rozsudek, nikoliv na zprošťující rozsudek, případně na jiná rozhodnutí vydaná v trestním řízení. V době vynesení tohoto rozsudku neexistoval takový pravomocný odsuzující rozsudek, a i když by bylo sice rovněž možno považovat za nemravné chování související s uzavřením kupní smlouvy, jak je popsala žalovaná, tato skutečnost nemá žádný dopad na platnost uzavřené kupní smlouvy.
36. Jestliže žalovaná namítala, že ji nebyla vyplacena část dotace, jejímž prostřednictvím měla být kupní cena hrazena, pak ani tuto obranu žalované nelze považovat za relevantní, neboť splatnost kupní ceny v předmětné smlouvě nebyla vázána na vyplacení dotace.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

37. S ohledem na vztah účastníků jako podnikatelů při podnikatelské činnosti, spadajícího do režimu obchodního zákoníku, posuzoval soud projednávanou věc z hlediska souladu se zásadami poctivého obchodního styku, jako institutu navazujícího na kategorii dobrých mravů. Předpokládá se, že účastník obchodněprávního vztahu nesmí při prosazování svých zájmů překročit meze, které vyplývají ze zásad poctivého obchodního styku, a tudíž nesmí zneužít práv, která mu podle zákona, resp. na základě zákona, vznikla. Jde-li o ujednání, ze kterého účastníku vzešla práva, jejichž uplatnění by bylo v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, pak ujednání není neplatné, ale tato práva nejsou vymahatelná, t.j. soud v takovém případě uplatněný nárok nepřizná. Vzhledem k tomu, že účastníci uzavřeli platnou smlouvu, z níž plynoucí práva a povinnosti stran nejsou ve vzájemném nepoměru, když sjednaná cena poskytnutého plnění je cenou obvyklou a smluvený úrok z prodlení je nižší než zákonný, a žalovaná přijala žalobkyní řádně a včas poskytnuté plnění, dospěl soud k závěru, že ke zneužití práv žalobkyní nedošlo. Žalovaná přitom pomýjí, že to byla ona, kdo v rozporu s uzavřenou smlouvou neplnila a zaplatila část fakturované kupní ceny až v lednu 2020, a ve skutečnosti se dovolává v rozporu se zásadou, podle níž nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého či protiprávního jednání (nemo turpitudinem suam allegare potest) svého porušení smlouvy, přičemž je třeba trvat na dodržení základní zásady občanského práva, že smlouvy mají být plněny. Navíc žalovaná byla ta, kdo jako zadavatel veřejné zakázky odpovídal za řádný postup při jejím zadávání.
38. V závěrečném návrhu ze dne 10. 8. 2020 žalovaná opět navrhla přerušování řízení. K tomu soud odkazuje na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 17. 4. 2014, č. j. 2 Cmo 343/2013 – 90, kdy se jedná o obdobnou situaci. Podle odvolacího soudu nebylo na místě řízení přerušit, když úkolem soudu je učinit závěr o tom, zda žalovaná je či není povinna zaplatit žalovanou částku a tím splnit povinnost vyplývající z tvrzeného smluvního vztahu, popřípadě na základě jiného důvodu. Pro takový závěr nemůže být směrodatné zjištění učiněné v předmětném trestním řízení.
39. Písemné vyhotovení rozsudku je ve správném znění, když byla zároveň, podle ust. § 164 o. s. ř., provedena oprava zřejmých písemných a početních nesprávností, obsažených v protokolu o ústním jednání ze dne 3. 9. 2020. V tomto případě bylo možné chybu opravit přímo ve stejnopise, neboť byla zjištěna dříve, než byl rozsudek písemně vyhotoven.
40. Podle ust. § 146 odst. 1 písm. c) o. s. ř. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku, jestliže bylo řízení zastaveno. Podle ust. § 146 odst. 2 o. s. ř. jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).
41. V případech, kdy dojde k zastavení řízení v důsledku zpětvzetí žalobního návrhu, přichází zpravidla v úvahu postup podle ust. § 146 odst. 2 o. s. ř., a to buď podle věty první, nebo podle věty druhé. Podle tohoto zák. ust., jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Zavinění lze v tomto případě posuzovat toliko z procesního hlediska, nikoliv podle hmotného práva, neboť pak by po zastavení řízení musel soud zkoumat důvodnost nároku ve věci samé. V přezkoumávaném případě bylo řízení zastaveno pro zpětvzetí žaloby, učiněné žalobkyní, když žalovaná zaplatila částku v rozsahu zpětvzetí.
42. Soud uzavírá, že žalovaná svým plněním žalobkyni procesně zavinila, že řízení muselo být zastaveno, proto jí podle ust. § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř. stihá povinnost hradit žalobkyni jí účelně vynaložené náklady. Pokud totiž žalovaná nesouhlasila se žalobou, nic jí nebránilo složit částku 66 000 000 Kč např. do soudní úschovy (srov. ust. § 1953 odst. 1 o.z.) a vyčkat na konečné rozhodnutí. Skutečnosti, které tvrdila, pak v žádném případě nejsou takovými, které by byly důvodem pro to, aby bylo aplikováno jiné zákonné ustanovení.
43. Ve věci plně úspěšné žalobkyni v souladu s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. po právu náleží náhrada nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

44. Náhrada nákladů řízení sestává z náhrady za zaplacený soudní poplatek ve výši 2 262 910 Kč, za zaplacený soudní poplatek za dovolání ve výši 10 000 Kč a za náklady na právní zastoupení advokátem podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (dále jen AT). Ty jsou tvořeny dvaceti sedmi hlavními úkony po 70 820 Kč [ust. § 11 odst. 1, a to 1 x podle písm. a) převzetí a příprava zastoupení, 9x podle písm. d) písemné podání žaloby, sepis podání ve věci samé ze dne 12. 4. 2013, 22. 5. 2013, 24. 8. 2015, 3. 12. 2015 a 3. 2. 2016, vyjádření k odvolání žalovaného ze dne 10. 5. 2017 a 5. 6. 2017 a vyjádření ze dne 6. 6. 2018, 3x podle písm. k) vyjádření k odvolání ze dne 10. 5. 2017 a 5. 6. 2017, dovolání ze dne 5. 10. 2017, 9x podle písm. g) účast na jednáních před zdejší soudem dne 15. 5. 2015, 20. 10. 2015, 10. 12. 2015, 9. 2. 2016, 14. 4. 2016, 6. 3. 2018, 12. 6. 2018 a 18. 6. 2020 a před Vrchním soudem v Praze dne 7. 6. 2017 a 5 x podle § 11 odst. 2 v poloviční výši - z toho 1 x podle písm. h) jednoduchá výzva k plnění ze dne 24. 1. 2013 a 2x podle písm. c) odvolání proti usnesení o přerušování řízení ze dne 14. 8. 2013, vyjádření k dovolání ze dne 29. 7. 2014 a 2 x podle písm. f) účast na jednání při kterém došlo pouze k vyhlášení rozsudku, a to před Vrchním soudem v Praze dne 14. 6. 2017 a zdejší soudem dne 3. 9. 2020, když výše je dána ust. § 7 bod 6. AT ve spojení s ust. § 8 odst. 1 AT]. Podle ust. § 11 odst. 1 písm. d) je dále odměna advokáta tvořena jedním hlavním úkonem po 70 700 Kč (a částečné zpětvzetí žaloby ze dne 27. 1. 2020), odměna byla vypočtena z tarifní hodnoty 66 000 000 Kč odpovídající částce, o kterou byla tímto úkonem žaloba vzata zpět a podle ust. § 11 odst. 1 písm. d) AT jedním hlavním úkonem po 51 580 Kč (závěrečný návrh ze dne 20. 8. 2020), když odměna byla vypočtena z tarifní hodnoty 18 103 825 Kč odpovídající částce, která zůstala předmětem řízení po částečném zpětvzetí žaloby, neboť podle ust. § 8 odst. 1 AT se za tarifní hodnotu považuje hodnota výše peněžitého plnění v době započítání úkonu právní služby, jehož se právní služba týká. Dále byla přiznána rovněž 29x náhrada hotových výdajů po 300 Kč (ust. § 13 odst. 3 AT) a 21% daň z přidané hodnoty [ust. § 47 odst. 1, písm. a) zák. č. 235/2004 v platném znění] z výše uvedených položek, vyjma soudních poplatků, ve výši 391 874 Kč (ust. § 137 odst. 3 o. s. ř.).
45. Celkem tedy zcela úspěšně žalobkyni vznikly náklady ve výši 4 530 031 Kč a jejich náhrada jí byla přisouzena na zákonné platební místo (ust. § 149 odst. 1 o. s. ř.).
46. Lhůty k plnění byly ve výrocích II. a IV. ponechány obecné (ust. § 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř.), neboť pro lhůty jiné neshledal soud žádné důvody. Ve výrocích I. a III. soud určil pariční lhůty tříměsíční (ust. § 160 odst. 1 věta za středníkem o. s. ř.), a to se zřetel k tomu, že žalovaná své finanční prostředky používá k zabezpečování poskytování léčebné péče občanům jako hlavního předmětu své činnosti. Prioritní tak je zachování zdraví občanů a poskytování lékařské péče.
47. Pro postup podle ust. § 150 o. s. ř. soud neshledal důvod, neboť ve věci nenalezl zvláštní okolnosti, k nimž by bylo třeba při stanovení povinnosti k náhradě nákladů řízení přihlídnout. Citované ustanovení občanského soudního řádu použije soud jen výjimečně, a to k odstranění nepřiměřené tvrdosti, resp. k dosažení spravedlnosti pro účastníky. Soud v této souvislosti odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 8. 2018, sp. zn. 33 Cdo 1529/2017, podle kterého důvody zvláštního zřetele hodné se považují takové okolnosti, pro které by se jevilo v konkrétním případě nespravedlivým ukládat náhradu nákladů řízení tomu účastníku, který ve věci úspěch neměl, a zároveň by bylo možno spravedlivě požadovat na úspěšném účastníku, aby náklady vynaložené v souvislosti s řízením nesl ze svého. Taková situace v tomto případě nenastala.
48. Žalované byla dále uložena povinnost podle ust. § 148 odst. 1 o. s. ř. zaplatit státu náklady řízení vynaložené z rozpočtových prostředků na znalečné za účast znalce znalce Ing. Jana Attla, Ph.D., MBA na jednání dne 18. 6. 2020, přiznané mu usnesením ze dne 25. 6. 2020, č. j. 56 Cm 48/2013-610, ve výši 1 270,50 Kč, přičemž z obsahu spisu nevyplývá, že by u žalované byly splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může podat oprávněná návrh na jeho soudní výkon.

Praha 3. září 2020

Mgr. Vladimír S o u k u p, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jana Ježková